

dosarul nr.3ra-32/19

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (V. Criucicova)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nina Bocan, reprezentată de avocatul Vitalie Malai,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Bocan împotriva Primăriei com. Sadova, r-nul Călărași cu privire la obligarea stabilirii hotarelor terenurilor și înregistrarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Nina Bocan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

c o n s t a t ă:

La 13 martie 2017, Nina Bocan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Sadova, r-nul Călărași cu privire la obligarea pârâtei la stabilirea hotarelor terenului cu numărul cadastral xxxx cu suprafața de 0,7093 ha ce aparține cu drept de proprietate lui Gheorghii Bocan și a terenului cu nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,7092 ha ce aparține cu drept de proprietate reclamantei, în vederea elaborării planurilor geometrice ale acestor terenuri și înregistrarea dreptului de proprietate al titularilor în Registrul bunurilor imobile de către OCT Călărași.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin scrisoarea OCT Călărași nr.01-04/2907 din 19 decembrie 2017, i s-a comunicat că dreptul de proprietate asupra terenurilor cu nr. cadastrale xxxx și xxxxx pe numele lui Gheorghii Bocan și Ninei Bocan nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenurilor menționate este necesar de a prezenta planurile geometrice, aprobate de autoritatea publică locală și titlurile de autentificare a drepturilor deținătorului de teren.

A notat reclamanta că prin cererea din 04 ianuarie 2017, s-a adresat Primăriei s. Sadova, r-nul Călărași privind stabilirea hotarelor terenului cu numărul cadastral xxxx cu suprafața de 0,7093 ha ce aparține cu drept de proprietate lui Gheorghii Bocan și a terenului cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,7092 ha, ce aparține cu drept de proprietate Ninei Bocan. Însă, prin răspunsul nr.12 din 08 februarie 2017, pârâta a refuzat în satisfacerea cererii sale, din motiv că prin decizia nr.39/04 din 24 ianuarie

2003 nu au fost atribuite terenurile menționate Ninei Bocan și lui Gheorghii Bocan și nici nu a fost adoptată vreo decizie de Consiliul sătesc Sadova în acest sens, fapt confirmat prin informația prezentată de arhiva raionului Călărași.

În opinia recurenteii, refuzul pârâtei este ilegal, deoarece nu există vreun temei întru stabilirea hotarelor terenurilor menționate în vederea perfectării planurilor geometrice, or, faptul că Bocan Nina și Bocan Gheorghii sunt deținătorii legali ai terenurilor nu poate fi negat, în condițiile în care dâșii din anul 2003 prelucrează aceste terenuri și plătesc impozitele aferente, comportându-se ca fiind proprietari legali, la fel, nu există impedimente din partea terților, inclusiv și din partea Primăriei.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoreii Strășeni, sediul Călărași, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 28 decembrie 2017, Nina Bocan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Nina Bocan și s-a menținut hotărârea din 28 decembrie 2017 a Judecătoreii Strășeni, sediul Călărași.

La 02 noiembrie 2018, Nina Bocan, reprezentată de avocatul Vitalie Malai a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă, să fie admisă integral. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 6500 de lei.

În susținerea recursului declarat recurenta a invocat că atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel sunt ilegale, dat fiind faptul că prezenta speță urma a fi soluționată în procedura contenciosului administrativ. Mai mult decât atât, instanțele de judecată au omis să specifice temeiurile juridice pe care și-au întemeiat soluțiile.

În opinia recurenteii instanțele au emis hotărâri neîntemeiate în contextul în care nu s-a solicitat stabilirea sau recunoașterea dreptului de proprietate, or Nina Bocan prin înscris clar, cert și echivoc a demonstrat faptul că împreună cu Gheorghii Bocan sunt deținătorii legali ai terenurilor menționate și au prezentat titlurile de proprietate asupra acestora, titluri ce nu au fost anulate, însă au fost confirmate în instanța de apel prin ordonanța emisă de Procuratura Călărași.

Prin urmare, a menționat că instanțele de judecată pripit au concluzionat despre netemeinicia acțiunii depuse, or intimata pe parcursul a 15 ani, nu a depus vreo acțiune în temeiul art. 374 din Codul civil, în sensul revendicării bunurilor din posesia nelegitimă a sa.

La fel, recurenta a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Prin referința depusă la 27 decembrie 2018, Primăria com. Sadova, r-nul Călărași a menționat că recursul înaintat de Nina Bocan, reprezentată de avocatul Vitalie Malai, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces în data de 20 octombrie 2018 (f.d. 177). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la 02 noiembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența

instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nina Bocan, reprezentată de avocatul Vitalie Malai împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Bocan împotriva Primăriei com. Sadova, r-nul Călărași cu privire la obligarea stabilirii hotarelor terenurilor și înregistrarea dreptului de proprietate.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu